

Bryssel den 29 januari 2021
(OR. en)

5623/21

SOC 42
EMPL 30
ECOFIN 71
EDUC 22

NOT

från:	Sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Ärende:	Genomförande av rådets rekommendation om långtidsarbetslöshet: huvudbudskap – Godkännande av huvudbudskapen från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd

För delegationerna bifogas huvudbudskapen från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd om genomförandet av rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden, för godkännande.

Bilagan till huvudbudskapen från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd om genomförandet av rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden återges i ADD 1 till dokument 5623/21.

Ständiga representanternas kommitté uppmanas att rekommendera att rådet godkänner huvudbudskapen från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd om genomförandet av rådets rekommendation av den 15 februari 2016 om långtidsarbetslösas återinträde på arbetsmarknaden.

Gemensam översyn från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd av rådets rekommendation om långtidsarbetslösa återinträde på arbetsmarknaden

Huvudbudskapen från sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd

Den tredje översynen av rådets rekommendation om långtidsarbetslösa återinträde på arbetsmarknaden ägde rum den 30 november 2020. Eftersom rekommendationen uppmanar sysselsättningskommittén att övervaka dess genomförande i nära samarbete med kommittén för socialt skydd vad gäller socialtjänst och inkomstrygghet, utfördes denna tredje översyn gemensamt av de två kommittéerna.

I 2020 års översyn undersöktes covid-19-krisens inverkan på långtidsarbetslösa, och de insatser som gjorts av arbetsförmedlingen och socialtjänsten för tillhandahållandet av integrerade tjänster. Huvudmålen var att visa hur medlemsstaterna har hanterat de utmaningar som långtidsarbetslösa mötte i början av den ekonomiska krisen, och vilka åtgärder som införts för att förhindra ökad långtidsarbetslöshet samt möjliga vägar till återhämtning. Även om de politiska åtgärderna i samband med covid-19 vad gäller arbetsförmedling och socialtjänst varierar mellan medlemsstaterna, identifierade översynen några gemensamma inslag.

Vad gäller arbetsförmedling har individanpassad rådgivning och profilering, liksom tillgången till och utbudet av tjänster påverkats mest negativt av covid-19-krisen. Registreringen och tillhandahållandet av integrerade tjänster har påverkats minst (14 respektive 16 medlemsstater rapporterar att dessa funktioner inte har påverkats.) På grund av hälso- och säkerhetsaspekter rapporterade många medlemsstater att insatser gjorts för att hantera åtminstone visst sysselsättningsstöd för långtidsarbetslösa på internet. Dessa förändringar hade dock blandade resultat, till exempel beroende på olika tillgång till onlinetjänster hos långtidsarbetslösa och grupper som står utanför arbetsmarknaden, särskilt de som har lägre digitala färdigheter. I en situation där ett ökande antal människor registrerar sig hos arbetsförmedlingen och personalkapaciteten är begränsad, rapporterar vissa medlemsstater också att när arbetsförmedlingarnas personal erbjuder arbete och motsvarande tjänster tenderar de att prioritera dem som nyligen blev arbetslösa, eftersom de med större sannolikhet hittar ett nytt jobb.

Vad gäller socialtjänsten visade översynen att pandemin har inverkat negativt på tillhandahållandet av tjänster, särskilt de tjänster som kräver personlig kontakt. Även om stödet till de mest sårbara grupperna har upprätthållits i viss utsträckning har det huvudsakligen inriktats på tillgång till och fortsatt tillhandahållande av sociala stödförmåner. Mottagare av minimiinkomst har av vissa medlemsstater nämnts som en prioriterad målgrupp. Registrering och integrering av tjänster verkar ha påverkats minst (18 medlemsstater rapporterar att ingen av dessa funktioner påverkats). Vissa medlemsstater gjorde ytterligare insatser för att stärka tillgången till förmåner (till exempel genom att lätta på villkoren för tillgång, slopa avgifter, genomföra informationskampanjer eller använda digitala verktyg).

Uppsökande verksamhet, individanpassad rådgivning eller profilering, liksom tjänsternas kontinuitet påverkades oftast negativt. Viss god praxis rapporterades dock inom ramen för programmet för social aktivering (till exempel upprätthölls veckovisa kontakter med mottagarna genom olika sociala medier eller genom att uppmuntra frivillig verksamhet för att hjälpa de mest utsatta).

Mer än hälften av medlemsstaterna planerar ändringar av den offentliga arbetsförmedlingens administrativa processer, främst genom online-lösningar och ytterligare integrering av tjänster. Nästan alla medlemsstater har inrättat en enda kontaktpunkt inom eller utanför den offentliga arbetsförmedlingen, som ska underlätta samordningen av stöd och erbjudanden till långtidsarbetslösa. Samtidigt kan den bidra till att främja avancerade partnerskap mellan offentlig arbetsförmedling och socialtjänst för tillhandahållande av program för social aktivering och andra initiativ som kombinerar inslag av sysselsättningsstöd och socialt stöd. Sådana avancerade partnerskap som omfattar gemensamma mål och övergripande åtgärder och tjänster är dock fortfarande ganska sällsynta. En förstärkning av metoden med en enda kontaktpunkt kan bidra till att hantera det ökande trycket på tjänsteleverantörer. Stärkta individuella vägar för att hantera olika hinder för integration på arbetsmarknaden kan bidra till att förhindra att långtidsarbetslösheten ökar ytterligare. Detta kräver stärkt samarbete mellan arbetsförmedling och socialtjänst. För att stödja denna process uppmuntras medlemsstaterna att bygga vidare på program för ömsesidigt lärande som omfattar i synnerhet både offentlig arbetsförmedling och sociala tjänster.

Flertalet medlemsstater har utökat resurserna för att hantera långtidsarbetslöshet och inaktivitet i samband med den nuvarande krisen. Detta medförde omedelbara åtgärder med inriktning på förstärkt användning av onlinetjänster, breddning av målgrupper och fokusering på sårbara grupper. Många medlemsstater är fortfarande i färd med att planera eller genomföra sådana åtgärder, till exempel som en del av deras återhämtnings- och resiliensplaner, bland annat åtgärder för att förbättra digitala färdigheter.

Osäkerheten vad gäller den pågående krisens konsekvenser på längre sikt för stödet till långtidsarbetslösa var också utbredd, med tanke på de nuvarande inriktningen på att främst hantera krisens omedelbara effekter på förlorade arbetstillfällen och bibehållen sysselsättning. I detta skede måste genomförandeinsatser på medellång och lång sikt fokusera på slutförandet av program och åtgärder som avbrutits eller uppskjutits på grund av covid-19-pandemin, liksom på en riktad kombination av tjänster för långtidsarbetslösa och ett integrerat tillhandahållande av dessa.

Uppföljningen av rekommendationen om långtidsarbetslösa underbyggs också av kvantitativa data som samlas in med stöd av medlemsstaterna. Den senaste (tredje) fullständiga datainsamlingen, baserad på ramen för indikatorer som utarbetats av sysselsättningskommittén, genomfördes 2019 (en sammanfattning av resultaten bifogas dessa huvudbudskap). Insamlingen inriktas på tillhandahållandet av avtal om återinträde på arbetsmarknaden, de sysselsättningsresultat som uppnåtts och i vilken utsträckning dessa är hållbara. Medan 14 medlemsstater uppnådde minst 95 % täckning under 2019 hade i åtta medlemsstater minst en av tre arbetslösa personer registrerade sedan minst 18 månader inte något avtal om återinträde på arbetsmarknaden. De uppföljningsindikatorer som visar situationen för användare med avtal om återinträde på arbetsmarknaden 12 månader efter det att de började arbeta kan endast beräknas för 16 länder. Resultaten från 2019 visar att 46,5 % av användarna med avtal om återinträde på arbetsmarknaden som började arbeta igen 2018 fortfarande var anställda 12 månader senare (inte nödvändigtvis i samma jobb) jämfört med 50,1 % av dem som började arbeta på nytt 2017, vilket visar en nedgång. Medlemsstaterna uppmanas allmänt att vidta ytterligare steg för att förbättra datainsamlingens kvalitet och fullständighet, och förbättra sin kapacitet att följa upp människor efter att de lämnat arbetslösheten.